

Princeps, non solum, vt ex proprio meo
ore audires, me humillimum seruum tu-
um in secretiori parte Regij cubiculi ad-
misisti, tuoq; alloquio sapientissimo, om-
nino licet immerentem, dignum reddere
voluisti, verum etiam (dicam ne?
Dicam equidem; recidit enim in,
Augustę Celsitudinis tuę gloriam) mira
prorsus, ac incredibili humanitate tuis
laudibus honestati? Quare id in primis
effecisti, vt quę certè in situ suo, squallo-
req; iacuissent, grandiora quodammodo
se ipsis facta, tuęq; Reuerendiss. Celsitu-
dinis tam prono iudicio commendata, lu-
cem publicam affectent, manibusq; eru-
ditorum iam iam teri non reformident.
Quę cum ita se se habeant, veteriq; con-
suetudine sit receptum, vt quis quis opus
aliquod prælo subdit sibi Principem Vi-
rum deligat, cui potissimum exhibeat par-
tim in obsequij erga illum sui pignus, par-
tim quia exindè speret suis vigilijs lucis
aliquid accessurum, & cui potius Augu-
ste

